

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.05.2009, sp. zn. 29 Cdo 2151/2008, ECLI:CZ:NS:2010:29.CDO.5151.2008.1

Číslo: 24/2010

Právní věta: Řízení o žalobě o vyloučení majetku z konkursní podstaty podle § 19 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, se prohlášením konkursu na majetek žalobce podle zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), nepřerušuje; jeho účastníkem se namísto žalobce bez dalšího stává insolvenční správce.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 28.05.2009

Spisová značka: 29 Cdo 2151/2008

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Insolvence, Konkurs

Předpisy: § 14 odst. 1 ZKV
§ 19 ZKV
§ 263 odst. 1 IZ

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V r c h n í s o u d v P r a z e k o d v o l á n í p ů v o d n í h o ž a l o b c e P S B D (d á l e j e n „ d r u ž s t v o “) r o z s u d k e m z e d n e 3 1 . 1 . 2 0 0 8 p o t v r d i l r o z s u d e k z e d n e 2 1 . 9 . 2 0 0 6 , v e z n ě n í o p r a v n ě h o u s n e s e n í z e d n e 1 8 . 1 . 2 0 0 7 , j í m ŝ M ě s t s k ý s o u d v P r a z e z a m í t l ž a l o b u o „ v y d á n í č á s t k y 3 0 0 0 0 0 0 0 0 K č z k o n k u r s n í p o d s t a t y “ .

O d v o l a c í s o u d – o d k a z u j e n a u s t a n o v e n í § 2 4 o d s t . 2 , § 2 4 f , § 2 4 g a § 3 4 7 h o s p . z á k . – p ř i t a k a l z á v ě r u s o u d u p r v n í h o s t u p n ě , p o d l e n ě h o ŝ s m l o u v a o p ř e v o d u s p o l u v l a s t n í c k ě h o p o d í l u v d ů v o d e c h r o z h o d n u t í s p e c i f i k o v a n é n e m o v i t o s t i , u z a v ř e n á 1 6 . 1 0 . 1 9 9 1 m e z i d r u ž s t v e m (j a k o p ř e v o d c e m) a p o z d ě j š í m ú p a d c e m (j a k o n a b y v a t e l e m) , j e p l a t n á , j e l i k o ŝ j i d r u ž s t v o d o d a t e č n ě b e z z b y t e č n ě h o o d k l a d u s c h v á l i l o , „ c o ŝ b y l o p o t v r z e n o n e j e n p ř i j e t í m k u p n í c e n y o d ú p a d c e , a l e j e d n á n í m s n í m v p ř ů b ě h u d a l š í c h t ř í n á c t i l e t a i v d o b ě p o p r o h l á s e n í k o n k u r s u n a ú p a d c ů v m a j e t e k “ .

P r o t i r o z s u d k u o d v o l a c í h o s o u d u p o d a l o d r u ž s t v o d o v o l á n í , k t e r é m á z a p ř í p u s t n ě p o d l e u s t a n o v e n í § 2 3 7 o d s t . 1 p í s m . c) o . s . ř . , p o v a ŝ u j e z a z á s a d n ě p r á v n ě v ý z n a m n ě r ě š e n í o t á z e k , z d a :

1) „ j e p l a t n ý m p r á v n í ú k o n k e z c i z e n í n e m o v i t o s t i ž a l o b c e ú č i n ě n ý j e h o ř e d i t e l e m “ (r e s p . j e h o „ e k o n o m i c k o u n á m ě s t k y n í “) , k d y ŝ „ v e s t a n o v á c h a n i v j i n ý c h v n i t ř n í c h p ř e d p i s e c h n e b y l o u p r a v e n o “ o p r á v n ě n í t ě c h t o o s o b k t a k o v ě m u p r á v n í m u ú k o n u ;

2) „může být za schválení právního úkonu považováno zaplacení údajné kupní ceny, i když kupní cena nebyla zaplacena v celém rozsahu“.

Dovolatel namítá, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci, přičemž akcentuje, že „v předmětném řízení nebylo ničím prokázáno, že by žalobce předmětnou kupní smlouvu bez zbytečného odkladu schválil“.

Proto požaduje, aby Nejvyšší soud rozhodnutí soudů nižších stupňů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

N e j v y š š í s o u d d o v o l á n í o d m í t l .

Z o d ů v o d n ě n í :

V průběhu dovolacího řízení bylo usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 4. 2009 rozhodnuto o úpadku družstva a byl prohlášen konkurs na jeho majetek.

Ačkoliv podle ustanovení § 263 odst. 1, věty první, zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), platí, že není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, prohlášením konkursu se přerušují soudní, správní a jiná řízení o právech a povinnostech, která se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty, jejichž účastníkem je dlužník, v projednávané věci Nejvyšší soud bez dalšího v dovolacím řízení pokračoval jako se žalobcem s insolvenčním správcem původního žalobce (družstva) JUDr. T. P. Učinil tak proto, že již v důvodech rozhodnutí ze dne 31. 3. 2009 uzavřel, že spor vyvolaný konkursem (tj. spor, k němuž by nebyl konkursu nedošlo – viz bod XXV. stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia ze dne 17. 6. 1998, [Cpjn 19/98](#), uveřejněného pod číslem 52/1998 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), se prohlášením konkursu na majetek konkursního věřitele (resp. žalobce v řízení o žalobě podle ustanovení § 19 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání) nepřerušuje a účastníkem řízení se namísto úpadce bez dalšího stává – vzhledem k účinku prohlášení konkursu uvedenému v § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 328/1991 Sb. – správce konkursní podstaty; uvedený závěr se přitom plně uplatní i v případech, kdy byl konkurs na majetek konkursního věřitele (rozuměj věřitele v konkursu prohlášeného na majetek dlužníka podle zákona č. 328/1991 Sb.), resp. žalobce v řízení o žalobě podle § 19 téhož zákona, prohlášen podle zákona č. 182/2006 Sb. (kde se insolvenční správce prohlášením konkursu na majetek dlužníka stává osobou s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě).

Dovolání žalobce proti potvrzujícímu výroku rozsudku odvolacího soudu ve věci samé, které není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř., Nejvyšší soud neshledal přípustným ani podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.; proto je podle ustanovení § 243b odst. 5 a § 218 písm. c) o. s. ř. odmítl.

Učinil tak z důvodu, že posouzení, zda chování žalobce po uzavření kupní smlouvy lze považovat za schválení právního úkonu bez zbytečného odkladu ve smyslu ustanovení § 24g hosp. zák., postrádá potřebný judikatorní přesah, když je významné právě a jen pro projednávanou věc, nehledě na to, že polemikou s hodnocením důkazů, jak je provedly soudy nižších stupňů, dovolatel neuplatňuje dovolací důvod, jehož existence by mohla založit přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. (k tomu srov. např. důvody rozhodnutí uveřejněného pod číslem 48/2006 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, jakož i usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2006, sp. zn. [III. ÚS 10/06](#), uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 9, ročník 2006, pod číslem 130 a ze dne 15. 11. 2007, sp. zn. [III. ÚS 372/06](#)).

Závěr, na němž rozhodnutí odvolacího soudu spočívá, přitom Nejvyšší soud neshledává ani rozporný

s hmotným právem, když ustanovení § 24g hosp. zák. obecně konvalidaci právního úkonu neplatného z důvodu, že zástupce při jednání překročil své oprávnění nebo někdo jednal bez oprávnění, výslovně upravuje.